

عنوان مقاله:

معماری پایدار زمینه گرا مبتنی بر اقلیم بررسی پارامترهای موثر اقلیمی در راستای ایجاد آسایش مطلوب متقابل با محیط

محل انتشار:

کنگره بین المللی معماری و شهرسازی معاصر پیشرو در کشور های اسلامی (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

مهدی نوری - دانشجوکارشناسی ارشد معماری دانشگاه باختر ایلام، دانشکده معماری، ایلام، ایران.

هادی نوری - دانشجوکارشناسی ارشد معماری دانشگاه باختر ایلام، دانشکده معماری، ایلام، ایران.

شمس اله فتاحی - گروه معماری، واحد ایوان غرب، دانشگاه آزاد اسلامی، ایوان، ایران.

خلاصه مقاله:

یکی از بزرگترین چالشهای پیش رو در معماری، عدم آگاهی و شناسایی مفاهیم ارزشی آن است. پایایی و معماری پایدار نیز یکی از این موارد است که به دلیل ارتباط سطحی فرهنگ و معماری ایران با تکنولوژی و فرهنگ جدید امروزی و برداشتهای ناآگاهانه از این فرهنگها، باعث شده است که علیرغم وجود ردیابی عمیق از به کارگیری اصول پایداری در معماری غنی گذشته ایرانی، در معماری جدید به این موضوع با افق دید کاملا سطحی، غیرعلمی و سهل انگارانه توجه شود که از نشانه های آن میتوان به تغییرات احداثی بناها در شهرها اشاره نمود که از احداث بصورت تک بناهای منتفع از انرژیهای محیطی، به سمت احداث بناهای مبتنی بر استفاده از انرژی ها و تاسیسات مصنوع سیر میکنند. در این مقاله از روش تحقیق توصیفی و تحلیلی که ذیل پژوهش های کیفی قرار می گیرد استفاده شده است تا با معرفی اصول پایداری، زمینه گرایی و اقلیم و با توجه به فرهنگ، بافت شهری، اقلیم ناحیه ای و نیازهای روحی و جسمی انسان، نشان دهیم بهره گیری از اصول معماری پایدار در کالبد شهری امری ضروری و حیاتی است و به عبارتی معماری پایدار بایستی شکل امروزی معماری سنتی گذشته باشد که هماهنگ با شرایط اقلیمی و فرهنگی هر منطقه عمل کند که در نتیجه آن بتوان ساختمانها را مجزا در نظر نگرفت و اصول طراحی پایدار را مبتنی بر زمینه گرایی اقلیمی قرار داد تا بتوانیم همزمان با طراحی ساختمانی سبز و پایدار، شهری پایدار داشته باشیم و چهرهای سبز از شهرها، برای آینده جلوه نماییم.

کلمات کلیدی:

معماری پایدار، تغییرات اقلیمی، زمینه گرایی مبتنی بر اقلیم، معماری سبز، توسعه پایدار

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/809559>

